

Monumentale schuur voor 'De Poolse Bruid'

Boerderij en rijksmonument De Haver in Onderdendam wordt de spellocatie van *De Poolse Bruid*. Onbewoonbaar door de aardbevingen, maar niet onbespeelbaar.

ERIC NEDERKOORN

Een slechtziende man loopt met zijn hond tussen de landerijen over het Boterdiep Oostzijde in Onderdendam. Hij zwaait met zijn stok en houdt zo een wagen aan. Mag ik u iets vragen?", zegt hij door het opengeschoven raam. „Er rijden hier telkens auto's langs, naar die boerderij. Is daar vandaag soms een voorstelling?"

Niet vandaag, in juni. Nu is de presentatie, luidt het antwoord. Vandaar die drukte. „Nou, ouwe zoi daar hoor", zegt de man.

Ouwe zoi. Dat noemen ze ook wel monumentaal. Rijksmonumentaal zelfs. Want dat is de status van boerderij De Haver, waar in het begin van de zomer *De Poolse Bruid* wordt gespeeld door het Noord Nederlands Toneel en tgECHO. Het idee komt van actrice Lotte Dunselman, die zelf speelt, samen met Paul van der Laan. Twintig jaar na haar verschijning op het filmdoek landt de 'bruid' live op het Groninger land.

Een steen hoog in de muur geeft

aan dat de boerderij is gebouwd in 1894. Inderdaad schort er veel aan het reguliere onderhoud, maar grootste boosdoeners zijn ook hier de aardbevingen. Die hebben er misschien geen oude maar wel een gamele zoi van gemaakt. Niet van de imposante schuur. Deze speelplek rust veilig op kolossale gebinten, hout dus, maar wel van het stenen voorhuis, door de trillingen onbewoonbaar gemaakt.

Zakelijk directeur Harmen van der Hoek van het NNT is er, Lotte Dunselman, regisseur Lies van de Wiel en directeur Marco Glastra van de stichting Groninger Landschap, eigenaar van de boerderij. De hoeve is door de NAM gekocht van de weggevluchte eigenaren en vervolgens om niet overgedragen aan de stichting, net als Plaats Melkema in Huijzinge en de Occo Reintiesheerd bij Stedum. Per complex deed de NAM er nog een miljoen euro bij, om ze op termijn in hun oude staat te kunnen terugbrengen.

„Intussen stellen we de schuren open voor culturele initiatieven",

zegt Glastra. „Zelf doen we niks, we bieden de kans." *De Poolse Bruid* is zo'n initiatief. Het was ook Dunselman die contact opnam met het Groninger Landschap. Of ergens plek was. Ja dus. Hier. Glastra: „We zijn blij met deze samenwerking."

De actrice draagt in de grote schuur van papier een scène voor. Bert Hadders, die samen met Joost Dijkema de muziek bij de voorstelling verzorgt, zingt twee liedjes. Al tijden geleden heeft hij een *laid* getiteld *De Poolse Bruid* geschreven – alsof het zo heeft moeten zijn. Al zingend trapt hij in een verwaalde schuurdrol. De akoestiek helpt hem goed op weg, Hadders haalt lekker door en de gebinten zijn wel wat gewend. „We gaan voor de voorstelling ook omgevingsgeluiden opnemen", zegt hij. Regisseur Van de Wiel heeft een grote wens, zegt ze. „Dat straks niet iedereen het nog alleen over de film heeft."

Daar ligt dus een schone taak.

De Poolse Bruid, 19/6 t/m 14/7. Kaarten via www.nnt.nl/poolsebruid.

Lotte Dunselman 'knijpt' de schuur open, met Harmen van der Hoek (links) en Marco Glastra. FOTO JAN WILLEM VAN VLIET